

«ایران»، از سال نفسگیر کرونا زده گزارش می دهد

پیک های غم

جانفشانی کادر درمان

۵ فروردین با فوت دکتر حسین جوهری اولین متخصص گوش و حلق و بینی در بیمارستان کامکار قم که لقب اولین شهید مدافع سلامت را گرفت، داستان نامعلوم موج ابتلا اول از همه یقه کادر درمان را می گیرد. آمارهای سازمان نظام پزشکی نشان می دهد که ۳۰۰ نفر از کادر درمان در بحران همه گیری کووید ۱۹ به شهادت رسیده اند. بهار و تابستان ۹۹ سخت ترین روزهای جامعه پزشکی در کشور در حال رقم خوردن بود. مطب های خصوصی تعطیل می شوند و مراجعه زیاد بیماران به مراکز درمان دولتی کلونی های خطرناک بیماری را شکل داده اند. درست در زمانی که ماسک نایاب و از مواد ضد عفونی کننده خبری نیست روزه روز به آمار مبتلایان و قربانیان ویروس کرونا اضافه می شد و شوک ایجاد شده از این بحران به قدری قوی و گسترده بود که با تبعات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی زیادی گره خورد. در همین زمان نام بیمارستان مسیح دانشوری بر سر زبان ها می افتد. در این مرحله که همزمان با ایام عید نوروز بود مردم با توصیه مکرر مسئولان شعار «در خانه بمانیم» را که نوعی قرنطینه خانگی را در ذهن ها متبادر کرد به شکل توفیق اجباری برای همدیگر در شبکه های اجتماعی مخابره کردند.

فریبا خان احمدی
خبرنگار

جهانی نیز شصت و شش از این همه گیری خبردار نشده است تا اعلام خطر کند. برای اولین بار وزارت بهداشت شناسایی دو مورد مرگ بر اثر ابتلا به کرونا در قم را تأیید می کند. سمفونی پر سرو صدای کرونا، بیماری و مرگ از بیمارستان کامکار قم در گوش کشور می پیچد. روزهای ابتدای اپیدمی کارشناسی نمونه ها با کیت های اهدایی سازمان بهداشت جهانی انجام می شود اما چند روز از خبر دیده شدن موارد مبتلا به ویروس کرونا در قم و گیلان نگذشته است که بیمارستان های پایتخت پر می شود از آدم هایی که با علائم سرماخوردگی، سرفه و تب به اورژانس مراکز درمانی مراجعه می کنند. پزشکان به هر موردی شک می کنند و نمونه را برای تست به انستیتو پاستور یا آزمایشگاه مرجع می فرستند. مراجعان بشدت ترسیده اند اما کادر درمان که نه کیت آزمایشگاهی دارد و نه امکانات حفاظتی غافلگیر شده و از کمبود ماسک و مواد ضد عفونی کننده گله مندند. اوایل اسفند وضعیت در ایران از وضعیت سفید خارج و وارد وضعیت زرد شد. بعد از آن بود که عملاً سال کرونایی در ایران و جهان کلید خورد. از روز ۹ اسفند شیب نمودار ابتلا به ویروس کرونا در کشور روند صعودی به خود گرفت و چند روز بعد رئیس جمهوری از درگیری همه استان های کشور با ویروس کرونا خبر داد و عدد مبتلایان و فوتی ها در ایران خیز تندی برداشت و در نهایت ایران از آن برهه تا اواسط فروردین ۹۹ در فهرست ۱۰ کشور اول جهان از نظر همه گیری کووید ۱۹ قرار می گیرد.

سردرگمی، غافلگیری و ترس؛ این توصیف آخرین ماه زمستان سال پیش است. خبر دهشتناک ویروس نوظهوری که حتی اسمش نیز به گوش کسی نخورده با خرده اطلاعات درز یافته از ووهان چین آغاز می شود. کلیپ هایی در شبکه های اجتماعی دست به دست می شود که چینی ها کنار ایستگاه مترو و خیابان ها از شدت ضعف و بی حالی یکباره کف خیابان می افتند و جان می دهند. چند روز بعد صد او سیما صحنه هایی از ووهان را نشان می دهد که کادر درمان با لباس های شبیه آدم فضایی مشغول رسیدگی به وضعیت وخیم بیماران هستند و در نهایت گفته می شود این همان کروناست که بشدت هم مسری است. آن روزها کسی تصورش را نمی کرد این ویروس مرموز سراسر دنیا را به سیطره خود در آورد. مدتی نگذشت که صدای همه گیری کووید ۱۹ در برخی کشورهای جهان شنیده شد و بعد در کوتاه ترین زمان همه گیری در چین به بزرگ ترین پاندمی قرن در دنیا بدل شد. در ایران نیز مبدأ شناسایی کرونا به ۲۸ بهمن ۹۸ برمی گردد قاعدتاً فرودگاه امام اولین نقطه ای است که به میزبانی از ویروس کرونا می رود، درست زمانی که چینی ها سعی در پنهان کردن خبر شیوع ویروس نوپدید دارند تا اقتصادشان ضربه ای نبیند و از طرفی سازمان بهداشت

